

Arrest

nr. 288 548 van 5 mei 2023
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. HINNEKENS
Louis Pasteurlaan 24
8500 KORTRIJK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Noord-Macedonische nationaliteit te zijn, op 30 december 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 december 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 februari 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 april 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL *loco* advocaat K. HINNEKENS en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u Rom uit Skopje (Noord-Macedonië) en heeft u de Noord-Macedonische nationaliteit. U huwde op achttienjarige leeftijd op traditionele wijze met B. B. (...). Jullie hebben drie kinderen, E. (...), A. B. (...) en G. (...), die u bij uw verzoek vergezellen. U bent een lesbische vrouw, maar huwde met de man die uw ouders voor u kozen nadat u eerder door uw familie geslagen was geweest wanneer ze begrepen dat u een relatie had gehad met een vrouw. Ongeveer vier jaar geleden verbleef u enkele maanden met uw echtgenoot in Duitsland en in Zweden, waar u een verzoek om internationale bescherming indiende. Kort na uw terugkeer uit Zweden naar Skopje, werd u door uw schoonbroer betrapd toen u aan een hotel uw vriendin kuste. U werd door uw schoonfamilie fysiek mishandeld. Uw partner

hield zich erbuiten, maar bracht u naar uw eigen familie en zei dat ze u mochten hebben. U en uw zoon werden door uw familieleden fysiek mishandeld. U vluchtte en verbleef de volgende jaren bij verschillende (lesbische) vriendinnen in Tetovo, Gostivar, Kicevo en Bitola. Telkens kwam uw familie u er zoeken en moest u weer vertrekken. Het laatste jaar verbleef u bij uw partner L. (...) in Ohrid. Uiteindelijk besliste u het land te verlaten. U reisde op 30 juli 2022 met uw kinderen van Noord-Macedonië naar België en diende op 4 augustus 2022 uw verzoek om internationale bescherming in. Ter staving van uw verzoek legde u uw paspoort en de paspoorten van uw kinderen neer, enkele foto's die u nam met L. (...), en enkele foto's van de verwondingen van uw zoon.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen identificeren. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Na onderzoek van uw verklaringen en alle elementen in uw administratieve dossier dient voorts vastgesteld te worden dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

Bij KB van 14 januari 2022 werd Noord-Macedonië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Uit uw verklaringen en uit de door u neergelegde documenten, blijkt dat u afkomstig bent uit Skopje, Noord-Macedonië, waar u een vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade aanhaalt. Na grondig onderzoek van alle elementen is de commissaris-generaal van mening dat een intern vluchtalternatief overeenkomstig artikel 48/5, §3 van de Wet van 15 december 1980 op u van toepassing is.

Uit uw verklaringen blijkt dat u zich kunt hervestigen in andere steden in Noord-Macedonië (Tetovo, Gostivar, Kicevo, Bitola, Ohrid). Op basis van dezelfde informatie meent de commissaris-generaal dat u in staat bent, zonder probleem naar dit gebied te reizen. U hebt toegang tot dit gebied en u kunt er zich vestigen. U en uw kinderen beschikken over paspoorten en u verbleef al eerder op deze plaatsen (CGVS, p. 4). Bovendien laat niets toe te veronderstellen dat de huidige situatie in Noord-Macedonië kan worden geanalyseerd als een situatie van willekeurig geweld in het kader van een binnenlands gewapend conflict. De commissaris-generaal is voorts van mening (na onderzoek van uw verklaringen) dat u geen vrees voor vervolging koestert of geen reëel risico op ernstige schade loopt in de voormelde steden in Noord-Macedonië.

Het Commissariaat-generaal erkent dat leden van de LGBTIQ-gemeenschap in Noord-Macedonië op meerdere vlakken nog steeds te maken kunnen krijgen met weerstand, haattaal en/of discriminatie vanuit de bevolking. Er dient hierbij echter meteen ook benadrukt te worden dat, om te oordelen of discriminaties of andere problemen een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, alle omstandigheden in overweging dienen te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate ernstig zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt.

Uit de informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal, die werd toegevoegd aan uw administratieve dossier, blijkt evenwel dat er de voorbije jaren positieve signalen gegeven werden vanuit het politieke klimaat om de situatie van de LGBTIQ-gemeenschap te verbeteren. Zo werd in 2017 een Parlementaire Groep voor de Verbetering van de Situatie van LGBT opgericht. Deze ondernam reeds verschillende wettelijke initiatieven, waaronder de effectieve aanpassing van de strafwet door het opnemen van de termen seksuele geaardheid en genderidentiteit als gronden voor haatmisdrijven en een aanpassing aan de wet over preventie en bescherming tegen discriminatie, met een expliciete verwijzing naar seksuele geaardheid en genderidentiteit. Op 27 oktober 2020 heeft het parlement deze wet uiteindelijk goedgekeurd. Ook werden in 2018 en 2019 respectievelijk door de Noord-Macedonische overheid en de Organisatie voor Veiligheid en Samenwerking in Europa (OVSE) informatiecampagnes georganiseerd. De OVSE heeft verder in augustus 2019 een trainingsprogramma op poten gezet voor politieagenten om haatmisdrijven tegen de LGBTIQ-gemeenschap beter aan te pakken. Ook de Raad van Europa organiseerde in februari 2020 een internationale training waaraan burgermaatschappijorganisaties en

politiestructuren uit alle westelijke Balkanlanden deelnamen met als opzet een betere aanpak van haatmisdrijven gericht tegen LGBTIQ-personen. Bovendien werd er een kentering van aanvaarding vastgesteld in het politieke discours over LGBTIQ in Noord-Macedonië en werd er in 2019 een eerste Pride georganiseerd in Skopje. Een tweede Pride werd, na een online alternatief omwille van de Covid-19-crisis in 2020, met succes georganiseerd in juni 2021.

Op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, kan bijgevolg niet a priori worden aangenomen dat iedere homoseksueel in Noord-Macedonië het risico loopt om het slachtoffer te worden van vervolging. Een individuele beoordeling van uw vraag naar internationale bescherming, waarbij u uw vrees voor vervolging in concreto dient aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk.

De aanvaring met uw schoonfamilie en met uw familie, waarbij u en uw zoon slachtoffer werden van fysieke mishandeling, vond plaats in de buurt waar u woonde in Skopje (CGVS, p. 3-4). Vervolgens verbleef u gedurende vier jaar bij verschillende vriendinnen en uw toenmalige partner L. (...) op andere plaatsen in Noord-Macedonië (CGVS, p. 4). U stelde weliswaar dat uw familie u op deze plaatsen steeds kwam zoeken, maar uw verklaringen dienaangaande kunnen geenszins overtuigen. Zo valt het op dat u erg vaag bleef. Er werd u meermaals gevraagd wat u precies bedoelde als u zei dat men naar u op zoek was, maar u bleef in uw antwoorden onduidelijk over wat er precies wanneer gebeurde (CGVS, p. 11-12, p. 18). Het is bovendien weinig aannemelijk dat uw familie er wel telkens in zou zijn geslaagd te achterhalen bij welke vriendin u op dat moment verbleef, maar dat ze u nooit konden vinden (CGVS, p. 12). De ernst en de geloofwaardigheid van uw vrees om binnen Noord-Macedonië te worden gevonden door uw familie wordt voorts ondermijnd door de vaststelling dat u, hoewel u beweert reeds vier jaar problemen te hebben met uw familie, u pas na vier jaar uw land verliet. Voor uw uiteindelijke vertrek uit Ohrid was er overigens geen directe aanleiding, uw familie heeft u daar nooit gevonden (CGVS, p. 12, 18). U heeft aldus niet aannemelijk gemaakt dat uw familie u de laatste vier jaar problemen bezorgde in andere steden in Noord-Macedonië.

Na onderzoek van de algemene toestand in Ohrid en andere steden in Noord-Macedonië en van uw persoonlijk profiel, is de commissaris-generaal tot slot van mening dat het geenszins onredelijk is te verwachten dat u zich er vestigt. Zo blijkt dat u de afgelopen vier jaar telkens onderdak kon vinden bij vriendinnen, dat u financiële steun kreeg van uw partner L. (...), en dat u op verschillende plaatsen heeft gewerkt (CGVS, p. 12, 17, 18). Bijgevolg is de commissaris-generaal van oordeel dat een hervestiging in een andere stad in Noord-Macedonië wat u betreft redelijk is.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

De door u neergelegde documenten kunnen deze vaststelling niet wijzigen. Uw paspoort en die van uw kinderen bevestigen slechts jullie identiteit, die hier niet ter discussie staat. De foto's van u met L. (...) hebben geen enkele bewijswaarde aangaande jullie relatie of uw problemen. De foto's van uw zoon bevestigen slechts dat hij op een bepaald moment een verwonding had, maar kunnen geen uitsluitsel geven over de omstandigheden waaronder hij deze verwonding opliep.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel beroept verzoekende partij zich op de schending van de artikelen 57/6, 57/6/1 en 57/7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

In een tweede middel voert verzoekende partij wederom de schending aan van artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet alsook van "het beginsel van redelijke termijn".

In een derde en tevens laatste middel roept verzoekende partij de schending in van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van de artikelen 48, 48/3, 48/4, 48/5, 48/7, 49, 55/4, 57/6, 57/6/1 en 62 van de Vreemdelingenwet, van de motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

De door verzoekende partij aangevoerde middelen worden omwille van hun onderlinge verwevenheid samen behandeld.

2.2.1. De Raad stelt vast dat verzoekende partij louter melding maakt van de artikelen 57/7 en 55/4 van de Vreemdelingenwet zonder ook maar de minste verwijzing naar de bestreden beslissing of aanduiding hoe deze de voormelde artikelen zou hebben geschonden. Vaste rechtspraak bij de Raad van State stelt echter dat de uiteenzetting van een middel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou geschonden zijn als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden (RvS 20 oktober 2006, nr. 163.900; RvS 8 januari 2007, nr.166.392). Gezien verzoekende partij zich zelfs niet de moeite getroost ook maar één concrete aanwijzing te geven van hoe de bestreden beslissing voormelde artikelen zou hebben geschonden, is dit onderdeel van het middel onontvankelijk.

2.2.2. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van de middelen zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.3. In zoverre verzoekende partij de artikelen 57/6, 57/6/1 en 57/9 van de Vreemdelingenwet geschonden acht doordat niet nagegaan kan worden of de bestreden beslissing genomen werd door een bevoegde persoon, stellende dat de beslissing geen enkele naam of handtekening bevat, duidt de Raad er evenwel op dat de beslissing "*verzoek kennelijk ongegrond*" (toegevoegd aan het administratief dossier, stuk 3) een stempel bevat "*Bij delegatie Christophe HESSELS Adjunct-commissaris*" en een handtekening. De thans voorliggende bestreden beslissing vermeldt bijgevolg wel degelijk door wie ze werd genomen en bevat een stempel én handtekening. Dat de kopie van de bestreden beslissing, die verzoekende partij ontving bij kennisgeving van 16 december 2022, deze stempel en handtekening niet bevat, doet hieraan geen afbreuk, noch leidt dit tot de ongeldigheid van de bestreden beslissing. Verzoekende partij kon immers wel degelijk kennis nemen van de beslissing "*verzoek kennelijk ongegrond*" met stempel en handtekening, aangezien deze beslissing zich in het administratief dossier bevindt. Het inzagerecht laat haar toe om haar dossier op het Commissariaat-generaal in te kijken en kennis te nemen van de inhoud.

Verzoekende partij toont verder niet aan dat Adjunct-commissaris Christophe HESSELS niet bevoegd is om onderhavige bestreden beslissing te ondertekenen.

2.2.4. Daar waar verzoekende partij lijkt aan te voeren dat de beroepstermijn van tien dagen waarover zij beschikte onredelijk kort is en haar rechten van verdediging schendt, wijst de Raad er evenwel op dat, in tegenstelling tot wat in het verzoekschrift wordt gesteld, *in casu* de beroepstermijn dertig dagen betreft, aangezien de commissaris-generaal niet overging tot het nemen van de bestreden beslissing binnen de door artikel 57/6/1, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet gestelde termijn van vijftien werkdagen na ontvangst van het verzoek en derhalve de verkorte beroepstermijn van tien dagen zoals bepaald in artikel 39/57, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet niet van toepassing is. Immers ontving de commissaris-generaal het verzoek van verzoekende partij op 19 oktober 2022 (administratief dossier, stuk 7) en werd de bestreden beslissing genomen op 15 december 2022. De korte termijn waarbinnen het verzoekschrift werd opgesteld is dan ook geheel te wijten aan het feit dat haar raadsman verkeerdelijk uitging van een verkorte beroepstermijn van tien dagen, hetgeen bezwaarlijk als een situatie van overmacht kan worden beschouwd. Zij het overigens bemerkt dat uit de inhoud van het verzoekschrift blijkt dat de raadsman van verzoekende partij kennis heeft kunnen nemen van de motieven van de bestreden beslissing alsook de informatie waarop de bestreden beslissing is gesteund, en hierop uitvoerig ingaat.

2.2.5. Dient verder te worden vastgesteld dat verzoekende partij de bestreden beslissing niet op dienstige wijze aanvecht of betwist waar terecht wordt gesteld dat in haar hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat haar rechten werden gerespecteerd en dat zij kon voldoen aan haar verplichtingen. Immers beperkt zij zich ertoe aan te voeren dat zij thans psychologisch begeleid wordt wegens de trauma's uit haar verleden, doch laat zij geheel na desbetreffend enig bewijs bij te brengen. In zoverre zij zulks voorhoudt, toont verzoekende partij dan ook niet aan dat zij ten gevolge van psychische problemen niet in staat zou zijn haar asielmotieven terdege uiteen te zetten en te voldoen aan haar verplichtingen in het kader van huidige procedure.

2.2.6. De Raad stelt vast dat verzoekende partij een beroep indient tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 december 2022 waarbij haar verzoek om internationale bescherming overeenkomstig artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet volgens een versnelde procedure wordt behandeld en als kennelijk ongegrond wordt beschouwd.

Artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b) van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien : b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3 (...)”*.

Artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt: *“In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.”*

Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.”*

De Raad duidt erop dat Noord-Macedonië bij koninklijk besluit van 14 januari 2022 opnieuw vastgesteld werd als veilig land van herkomst.

Om een verzoek om internationale bescherming ingediend door een onderdaan van een veilig land van herkomst of een staatloze die er voorheen zijn gewone verblijfplaats had, gegrond te kunnen verklaren, moet de verzoeker derhalve substantiële redenen opgeven die aantonen dat, ondanks diens afkomst van een veilig land, zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar. Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet belet de verzoeker niet om aan te tonen dat er, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in vluchtelingenrechtelijke zin, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van diezelfde wet. De bewijslast rust in dit geval op de verzoeker.

2.2.7. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoekende partij, gelet op hetgeen volgt, *in casu* geen elementen bijbrengt waaruit blijkt dat er substantiële redenen voorhanden zijn waaruit blijkt dat haar land van herkomst in haar specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd.

Uit de verklaringen van verzoekende partij blijkt dat zij een terugkeer naar Noord-Macedonië vreest door de problemen die zij er kent met haar familie wegens haar lesbische geaardheid (notities CGVS, p. 8-9, 11).

De Raad stelt evenwel vast dat in de bestreden beslissing op uitgebreide wijze wordt vastgesteld en gemotiveerd dat verzoekende partij zich kan hervestigen in andere steden in Noord-Macedonië (Tetovo, Gostivar, Kicevo, Bitola, Ohrid), alwaar zij geen vrees voor vervolging koestert of geen reëel risico op ernstige schade loopt.

Meer bepaald wordt in dit verband vooreerst terecht het volgende gesteld door de commissaris-generaal: *“Uit uw verklaringen blijkt dat u zich kunt hervestigen in andere steden in Noord-Macedonië (Tetovo, Gostivar, Kicevo, Bitola, Ohrid). Op basis van dezelfde informatie meent de commissaris-generaal dat u in staat bent, zonder probleem naar dit gebied te reizen. U hebt toegang tot dit gebied en u kunt er zich vestigen. U en uw kinderen beschikken over paspoorten en u verbleef al eerder op deze plaatsen (CGVS, p. 4). Bovendien laat niets toe te veronderstellen dat de huidige situatie in Noord-Macedonië kan worden geanalyseerd als een situatie van willekeurig geweld in het kader van een binnenlands gewapend conflict.”*

Verder wordt door verwerende partij op goede gronden geconcludeerd dat verzoekende partij geen vrees voor vervolging koestert of geen reëel risico op ernstige schade loopt in voormelde steden in Noord-Macedonië. In de bestreden beslissing worden desbetreffend immers volgende pertinente vaststellingen gedaan: *“De commissaris-generaal is voorts van mening (na onderzoek van uw verklaringen) dat u geen vrees voor vervolging koestert of geen reëel risico op ernstige schade loopt in de voormelde steden in Noord-Macedonië.*

Het Commissariaat-generaal erkent dat leden van de LGBTIQ-gemeenschap in Noord-Macedonië op meerdere vlakken nog steeds te maken kunnen krijgen met weerstand, haattaal en/of discriminatie vanuit de bevolking. Er dient hierbij echter meteen ook benadrukt te worden dat, om te oordelen of discriminaties of andere problemen een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, alle omstandigheden in overweging dienen te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate ernstig zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt.

Uit de informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal, die werd toegevoegd aan uw administratieve dossier, blijkt evenwel dat er de voorbije jaren positieve signalen gegeven werden vanuit het politieke klimaat om de situatie van de LGBTIQ-gemeenschap te verbeteren. Zo werd in 2017 een Parlementaire Groep voor de Verbetering van de Situatie van LGBT opgericht. Deze ondernam reeds verschillende wettelijke initiatieven, waaronder de effectieve aanpassing van de strafwet door het opnemen van de termen seksuele geaardheid en genderidentiteit als gronden voor haatmisdrijven en een aanpassing aan de wet over preventie en bescherming tegen discriminatie, met een expliciete verwijzing naar seksuele geaardheid en genderidentiteit. Op 27 oktober 2020 heeft het parlement deze wet uiteindelijk goedgekeurd. Ook werden in 2018 en 2019 respectievelijk door de Noord-Macedonische overheid en de Organisatie voor Veiligheid en Samenwerking in Europa (OVSE) informatiecampagnes georganiseerd. De OVSE heeft verder in augustus 2019 een trainingsprogramma op poten gezet voor politieagenten om haatmisdrijven tegen de LGBTIQ-gemeenschap beter aan te pakken. Ook de Raad van Europa organiseerde in februari 2020 een internationale training waaraan burgermaatschappijorganisaties en politiestructuren uit alle westelijke Balkanlanden deelnamen met als opzet een betere aanpak van haatmisdrijven gericht tegen LGBTIQ-personen. Bovendien werd er een kentering van aanvaarding vastgesteld in het politieke discours over LGBTIQ in Noord-Macedonië en werd er in 2019 een eerste Pride georganiseerd in Skopje. Een tweede Pride werd, na een online alternatief omwille van de Covid-19-crisis in 2020, met succes georganiseerd in juni 2021.

Op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, kan bijgevolg niet a priori worden aangenomen dat iedere homoseksueel in Noord-Macedonië het risico loopt om het slachtoffer te worden van vervolging. Een individuele beoordeling van uw vraag naar internationale bescherming, waarbij u uw vrees voor vervolging in concreto dient aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk.

De aanvaring met uw schoonfamilie en met uw familie, waarbij u en uw zoon slachtoffer werden van fysieke mishandeling, vond plaats in de buurt waar u woonde in Skopje (CGVS, p. 3-4). Vervolgens verbleef u gedurende vier jaar bij verschillende vriendinnen en uw toenmalige partner L. (...) op andere plaatsen in Noord-Macedonië (CGVS, p. 4). U stelde weliswaar dat uw familie u op deze plaatsen steeds kwam zoeken, maar uw verklaringen dienaangaande kunnen geenszins overtuigen. Zo valt het op dat u erg vaag bleef. Er werd u meermaals gevraagd wat u precies bedoelde als u zei dat men naar u op zoek was, maar u bleef in uw antwoorden onduidelijk over wat er precies wanneer gebeurde (CGVS, p. 11-12, p. 18). Het is bovendien weinig aannemelijk dat uw familie er wel telkens in zou zijn geslaagd te achterhalen bij welke vriendin u op dat moment verbleef, maar dat ze u nooit konden vinden (CGVS, p. 12). De ernst en de geloofwaardigheid van uw vrees om binnen Noord-Macedonië te worden gevonden door uw familie wordt voorts ondermijnd door de vaststelling dat u, hoewel u beweert reeds vier jaar problemen te hebben met uw familie, u pas na vier jaar uw land verliet. Voor uw uiteindelijke vertrek uit Ohrid was er overigens geen directe aanleiding, uw familie heeft u daar nooit gevonden (CGVS, p. 12,

18). *U heeft aldus niet aannemelijk gemaakt dat uw familie u de laatste vier jaar problemen bezorgde in andere steden in Noord-Macedonië.*"

Ten slotte dient de commissaris-generaal tevens te worden bijgetreden waar deze stelt dat het geenszins onredelijk is om van verzoekende partij te verwachten dat zij zich in (één van) deze steden vestigt. In de bestreden beslissing wordt hierover terecht het volgende gesteld: *"Na onderzoek van de algemene toestand in Ohrid en andere steden in Noord-Macedonië en van uw persoonlijk profiel, is de commissaris-generaal tot slot van mening dat het geenszins onredelijk is te verwachten dat u zich er vestigt. Zo blijkt dat u de afgelopen vier jaar telkens onderdak kon vinden bij vriendinnen, dat u financiële steun kreeg van uw partner L. (...), en dat u op verschillende plaatsen heeft gewerkt (CGVS, p. 12, 17, 18). Bijgevolg is de commissaris-generaal van oordeel dat een hervestiging in een andere stad in Noord-Macedonië wat u betreft redelijk is."*

Door verzoekende partij worden geen concrete argumenten aangebracht die voormelde bevindingen in een ander daglicht plaatsen.

De Raad stelt vast dat zij, in een poging de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen, blijft steken in het herhalen van haar problemen wegens haar lesbische geaardheid en het louter tegenspreken van de gevolgtrekking van het Commissariaat-generaal, maar dit zonder de pertinente en terecht bevinding dat zij beschikt over een veilig en redelijk vestigingsalternatief elders in Noord-Macedonië afdoende en concreet te weerleggen.

Waar in het verzoekschrift opgemerkt wordt dat verzoekende partij thans in psychologische begeleiding is omwille van de trauma's uit het verleden, herhaalt de Raad dat zij hiervan geen enkel bewijs bijbrengt. Aldus toont zij op geen enkele manier aan, in zoverre zij zulks tracht voor te houden, dat haar psychische gezondheidstoestand van die aard is dat het niet redelijk zou zijn om van haar te verwachten dat zij zich elders in Noord-Macedonië vestigt.

Verder benadrukt verzoekende partij dat niet alleen rekening dient te worden gehouden met haar lesbische geaardheid, doch tevens met het gegeven dat zij Rom en moslim is, waarbij zij verwijst naar algemene informatie omtrent de situatie van Rom in Noord-Macedonië. De Raad stelt evenwel vast dat uit de door verzoekende partij geciteerde informatie evenmin kan worden afgeleid dat iedere LGBTQ-persoon die van Rom origine is het risico loopt om het slachtoffer te worden van vervolging. Verzoekende partij kan dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar de algemene situatie in Noord-Macedonië voor LGBTQ-personen om aan te tonen dat er in haar hoofde bij hervestiging in voormelde steden sprake is van een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade, doch zij dient zulks *in concreto* aan te tonen alwaar zij echter in gebreke blijft.

Vervolgens wijst zij opnieuw op haar Rom origine en stelt zij dat dit haar mogelijkheden tot huisvesting en een inkomen beperkt. De Raad wijst er in dit verband evenwel op dat uit haar verklaringen blijkt dat verzoekende partij in de vier jaar voor haar vertrek uit Noord-Macedonië telkens onderdak kon vinden bij vriendinnen, dat zij financiële steun kreeg van haar partner L. en dat zij op verschillende plaatsen heeft gewerkt (notities CGVS, p. 12, 17 en 18). Uit niets blijkt dat zij bij een terugkeer naar Noord-Macedonië niet opnieuw zou kunnen rekenen op haar netwerk en/of werk zou kunnen vinden. Er mag dan ook wel degelijk worden aangenomen dat verzoekende partij in staat is om in één van voormelde steden in Noord-Macedonië een menswaardig bestaan uit te bouwen.

2.2.8. Ten slotte oordeelt de Raad dat de door verzoekende partij bijgebrachte documenten (administratief dossier, stuk 5, map documenten) geen ander licht werpen op bovenstaande bevindingen. Immers wordt dienaangaande in de bestreden beslissing terecht het volgende gemotiveerd: *"De door u neergelegde documenten kunnen deze vaststelling niet wijzigen. Uw paspoort en die van uw kinderen bevestigen slechts jullie identiteit, die hier niet ter discussie staat. De foto's van u met L. (...) hebben geen enkele bewijswaarde aangaande jullie relatie of uw problemen. De foto's van uw zoon bevestigen slechts dat hij op een bepaald moment een verwonding had, maar kunnen geen uitsluitsel geven over de omstandigheden waaronder hij deze verwonding opliep."*

2.2.9. Gelet op wat voorafgaat, stelt de Raad vast dat verzoekende partij geen substantiële redenen heeft opgegeven om haar land van herkomst, Noord-Macedonië, in haar specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.

2.2.10. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten en de uitgebreide landeninformatie (administratief dossier, stukken 5 en 6), en dat verzoekende partij tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal d.d. 1 december 2022 de kans kreeg om de redenen van haar verzoek om internationale bescherming omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Rom en bijgestaan door haar advocaat. De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. X; RvS 28 november 2006, nr. X). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.11. Gelet op het voorgaande, beroept verzoekende partij zich te dezen niet dienstig op de toepassing van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet.

2.2.12. De middelen kunnen niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf mei tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT